

mora prošnji priložiti tudi vse pobotnice, izbrisna dovoljenja, dep. in razd. odloke itd. Napravljajo se s tem kupcu nepotrebni stroški. Tudi je najbolj primerno, da se ravno v prisojilu daje izbrisno privoljenje. Ako se to privoli že v razdelilnem odloku gledé nepokritih terjatev, se vendar te terjatve izbrisati ne smejo, dokler ni kupec spolnil licit. pogojev in se mu zemljišče v last ne prisodi. Ako se zemljišče proda za vknjiženi dolg, tudi drugi upniki ne morejo več eksekvirati zemljišča, ampak smejo zahtevati le relicitacijo (§. 338 sodn. reda), ako kupec ne spolni kupnih pogojev. Ako se po relicitaciji zemljišče proda za višji znesek, kakor prvi-krat, smejo terjati plačilo tudi upniki, ki s prvim skupilom niso bili pokriti. Tudi te terjatve se torej ne smejo poprej razknjižiti, dokler ni kupec spolnil kupnih pogojev.

Celó neopravičeno se mi pa zdi, da je neka sodnija na podlagi prisojila, v katerem so bile imenovane vse izbrisljive terjatve, vloženo prošnjo za razknjiženje teh terjatev odbila ter zahtevala, da mora prositelj priložiti tudi vse pobotnice in dotične odloke. Ako se na podlagi tacega pris. pisma razknjiženje ne privoli, potem ne vem, kako bi se dal izbris opravičiti na podlagi odloka, v katerem je sodnija samo potrdila, da je kupec gotovi znesek za vknjiženo terjatev depozitiral?

V—r.

Raznosti.

(Imenovanje in premeščenje.) G. Karol Pleško c. kr. sodnik v Litiji, imenovan je c. kr. sodnim svetovalcem pri okrožnej sodnji v Rudolfovem. Okrajne sodnije pristav g. Josip Hauffen je premeščen na lastno prošnjo iz Črnomlja v Vipavo. Sodnim pristavom za Črnomelj je imenovan dozdanji avskultant g. And. Ogorek. Okrajne sodnije pristav g. Fran Mikuš je prestavljen na lastno prošnjo iz Kostanjevice v Mokronog. Okrajne sodnije pristavom za Kostanjevico je imenovan dozdanji avskultant g. Ivan Nedog.

(Dr. Fr. Vok,) beležnik v Vipavi, imenovan je beležnikom v Ljubljani.

(Slovenski vseučilišniki) na dunajskem vseučilišči jeli so v slednjem času bolj obračati svojo pozornost na naše narodno pravo in na slovansko pravo. V „literarnem društvu“ bral je stud. jur. Aleksander Hudovernik dva pravna spisa in sicer: „Pravni običaji v Slovencih“ in „Črnogorsko pravo“. Le tako naprej!

(„O, moj dragi, ti si me ubil!“) Grozen dogodjaj javljajo iz Bostona: Ema Kobbly, krasna in mlada Amerikanka, katera je izven svoje domo-

vine sijala kakor „star“ (zvezda) operete, bila je naposled član operetnega društva, katero je dajalo predstave v Bostonu. Bila je divna gospica, katera je mnoge očarala. Mnogo let se je upirala ta krasotica laskavim besedam čestilcev, naposled najde v njenih očeh vender milost Jonathan S., sin bogatega trgovca. Postala je njegova ljubica, zapustila je gledališče, da se z Jonathanom naseli v jednej hiši in da živi v miru in sreči. To je trajalo 10 mesecev; nič ni kalilo njiju sreče. Kmalu oboli Ema. Zdravniki, kateri so bili pozvani, da jo zdravijo, izjavili so, da je bolezen nevarna in da nimajo nade, da bi bolnica ozdravela. V soboto prišel je domov Jonathan in Ema mu deje: „Jaz moram umreti. Žal mi je, da te nisem mogla delj časa ljubiti. Ali jaz zahtevam od tebe najvažnejši dokaz tvoje naklonjenosti. Jaz se samo bojim, . . . da bodem živa pokopana. Večkrat sem čula, da je bilo uže več slučajev zamrlosti, ter se bojim, da se tudi meni more to zgoditi. Zatrdi mi na svoje poštenje, da me bodeš ubil, ko me bodo proglasili mrtvo, da hočeš zaprečiti, da bodem živa pokopana.“ Jonathan mogel je izgovoriti le besedico: „Hočem“ . . . Bolezen se je obračala na slabije. Na jedenkrat neha bolnici tleči srce, lice jej obledi kakor marmelj — umrla je. Jonathan ni jokaj, junaško je prenašal nesrečo, katera ga je zadela. Ko dojdejo zdravniki, najdejo ga tihega in mirnega poleg ljubice. „Dovršeno je“, jekne. Mladenič ostal je sam z Emo. Dvigne pokrivalo, ki jej je ležalo na prsih, položi roko na njeno levo stran, poljubi mrtvo dekle na mrzlo čelo, nabije samokres in nameri proti njenemu mrtvemu srcu. Samokres poči. Čez nekaj trenutkov dvigne se umrla, odpre medle oči in dotakne se rane. Potem pade znak na zglavje in zaječi: „O mon amour, tu m'as tuee!“ (O moj dragi, ti si me ubil!) Nesrečnica je bila žrtev onim bojaznim, katere je gojila za življenje. Sodnija ukazala je zapreti nesrečnega ljubimca, a vprašanje nastaje, ali morejo sodnije kaznovati tako čudovit, nesrečen slučaj?

(„Dummer Kerl“.) — Ali postane kdo kriv prestopka zaradi žaljenja časti, ako reče komu „dummer Kerl?“ Najvišje sodišče za Ogersko odgovorilo je na to vprašanje trdivno, in sicer, ker se je v konkretnem slučaju zdravniku ta izraz rekel, ki je zdravniku gledé na njegovo oliko in na njegovo stopnjo v socijalnem življenji gotovo žaljiv. Kaj, ko bi bil razžaljeni le — kmet?

(Justica v Bosni in Hercegovini.) Zaradi nepopolnega sodnistva in posebno radi pomanjkanja dotičnih zakonov, sestavila se bode v kratkem iz sodnikov in justičnih uradnikov, kateri so se natančneje s pravnimi razmerami Bosne seznanili, potem iz pravnikov obeh državnih polovic komisija ter se bode združila, da do sedaj še revni pravni materijal s sodelovanjem mohamedanskih učenjakov na pravnem polji in v kupčiji učenih deželjanov dopolnijo in Bosni materijalno in formalno pravo dajo, katero naj tako pravičnosti in novejšim pravnim načelom, kakor tudi zgodovinskim religioznim razmeram dežele zadostuje. Predsednik tej komisiji bode strokovnjašk pravnik iz monarhije.